

[Arbejdsministeren]

spørgsmålet omkring overarbejdet, at den næste opgave, udvalget til fordeling af den eksisterende arbejdsmængde skal kaste sig over, efter at man nu har færdiggjort arbejdet med efterlønsforslaget, netop bliver spørgsmålet om begrænsning af overarbejde og spørgsmålet om indførelse af tvungen afspadsering i forbindelse med det overarbejde, der ikke helt kan undværes. Vi venter os også her et fornuftigt bidrag til løsning af vores beskæftigelsesproblemer.

Når hr. Ole Henriksen fremhæver, at det har virket negativt på beskæftigelsesudviklingen i samfundet, at den offentlige sektor har afskediget personale i større udstrækning, kan det være rigtigt på ganske få områder, men totalbilledet er, at den offentlige sektor har ydet et stort og meget værdifuldt bidrag til løsning af vores ledighedsproblemer ved i samtlige kriseårene netto at tage mere end 10.000 nye lønmodtagere ind om året.

Jeg er enig med hr. Ole Henriksen, når han siger, at det er nødvendigt med et oplysningsarbejde med hensyn til, hvad 90 pct. af den hidtidige indtjening egentlig dækker for de arbejdsløse. Dels er der et dagpengemaximum, fastsat ud fra 90 pct. af den gennemsnitlige løn, der fandtes på arbejdsmarkedet et år tilbage, dels fastsættes de 90 pct. i erstatning på basis af den indtægt, man havde, da man blev arbejdsløs, kun med den regulering, der finder sted i form af dyrtidsregulering, og derfor vil der for mange ikke være tale om reelt 90 pct. dækning i tilfælde af arbejdsløshed.

Når disse bemærkninger er gjort, vil jeg imidlertid gerne understrege det, jeg allerede sagde i mit første svar, nemlig at vi har en meget god og efter min mening meget tilfredsstillende god arbejdsløshedsunderstøttelse i dette land, og jeg tror, det er en af grundene til, at vi ikke har fået den polarisering og opløsning i det danske samfund, som en så stor ledighed ellers ville have ført med sig.

Jeg vil gerne til hr. Bolvig sige, at jeg tror, jeg er enig i næsten alt, hvad han sagde, bortset fra forslaget om, at krisen skulle overvindes ved, at jeg skulle have diktatorisk myndighed, ikke alene til at ændre alle love og paragraffer, der er vedtaget i folketinget, men også til at ændre indgåede aftaler på arbejdsmarkedet. Det forslag må jeg indrømme gør mig bekymret af en række grunde.

Men jeg er enig med hr. Bolvig, når han siger, at det er nødvendigt i en så alvorlig ledighedssituation som den, vi befinder os i, at vurdere alle de barrierer og skranker, der findes for lokalt initiativ, lokal opfindsomhed, for at sætte arbejde i gang. Vi har i arbejdsministeriet, hver eneste gang sådanne barrierer og skranker er blevet påvist, forsøgt at sætte en proces i gang, der kan fjerne disse skranker og barrierer.

Jeg er enig med hr. Bolvig i, at vi ikke kan acceptere, at de langtidсарbejdsløse, som gerne vil arbejde, og som står til rådighed for arbejdsmarkedet, falder for 26 ugers reglen, uden at der forinden er givet dem et reelt tilbud om beskæftigelse.

Der var en række interessante betragtninger i hr. Honorés indlæg. Den interessanteste betragtning efter min opfattelse var den, at hr. Honoré mente, at Øko-plan Q havde været sådan en slags åndeligt grundlag for Thomas Nielsens tanker om indkomstpolitik. Nu er Thomas Nielsen ikke selv til stede og kan forsvare sig i dag, men jeg er overbevist om, at hvis han havde været til stede i dag i salen, hvis han havde været medlem af tinget, ville han have taget meget kraftigt til genmæle over for hr. Honorés udlægning af Landsorganisationens synspunkter omkring en indkomstpolitik. Jeg kan i hvert fald fra regeringens side sige, at Øko-plan Q intet indtryk har gjort på regeringen i positiv retning.

Til gengæld var vi glade for i sin tid at kunne indgå et forlig vedrørende indkomstpolitik og omkostningsdæmpning med kristeligt folkeparti, et forlig, der senere er blevet fulgt op på den måde, jeg før beskrev det i mit svar til hr. Palle Simonsen. På baggrund af denne glæde skuffer det mig, at kristeligt folkeparti som et af forligspartierne fremkommer med en dagsorden vedrørende netop den hovedsubstans, som man i sin tid var indgået på et forlig med andre partier om. Hvis man havde taget kontakt, som normalt er mellem forligspartier, og snakket om disse ting, ville vi have haft lejlighed til allerede inden debatten at sige det, jeg nu siger fra talerstolen, til kristeligt folkeparti, at denne dagsorden er enten helt overflødig eller direkte skadelig for en fortsat fornuftig omkostningsudvikling på det danske arbejdsmarked.

Vi er selvfølgelig enig i synspunktet om, at en afdæmpet omkostningsudvikling er en